

Lyckad helhet med många skratt

BARNTEATER

Så går ingen kamel

Regi: Per- Anders Strand. Manus: Ronald Brandel. Musik: Erik Lidholm. I rollerna: Maud Nyberg, Ronald Brandel. Rekommenderas Från 3 år

Den rutinerade Panikteatern förnekar sig inte och lyckas i sin nya barnpjäs Så går ingen Kamel balansera fint mellan mycket skoj och lite otäckt.

I *Så går ingen kamel* får publiken möta skogens mest ansvarskännande björn. Björnen är stolt förälder till inte färre än sju stycken små björnungar, och att samla mat till familjen är ett heltidsjobb. Alltså behövs en barnvakt. Den närmaste grannen haren skulle gärna ställa upp, men han är lite för rädd, och lite för svag, men han tipsar björnen om flera lämpliga kandidater.

Ormen vill kramas

Fru rättas dagis är fullbelagt, kamelen ställer upp men bara om han får ta ungarna med sig, han är ju en vandringskamel. Den väsande ormen vill kramas på tok för hårt. Och fru anka är visserligen villig, men varför har hon så stora öron och dun mellan tänderna? Maud Nyberg och Ronald Brandel gör alla rollerna och växlar rutinerat från det ena djuret till det andra. Rollen som björnen delar de på med smidiga byten mitt i björnens sökande efter barnvakt.

Med små gester och få attribut gestaltas räddhågad hare, sprallig kamel, väsande orm och lömsk varg förklädd till anka. Publikkontakten är hela tiden öppen och direkt och skådespelarnas vana av genren blir tydlig när de väntar in den unga publikens reaktioner precis lagom länge, vilket är helt avgörande när det gäller barnteater.

Mycket skratt

Kanske kunde man anföra någon anmärkning på att djuren som återges, främst den onda vargen och den tokroliga kamelen, lutar sig mot väl tydliga schabloner. Men det känns lite överflödigt. Helheten landar precis där den ska mycket skratt, lite spänning och ett slut med lagom dos av sensmoral.

Sebastian

Johans

sebastian.johans@unt.se